

Federaal openbaar ambt: de rooftocht van Arizona

Nieuws dinsdag 25 augustus 2026

Hervorming? Dit is geen hervorming. Dit is een georganiseerde plundering en de federale regering staat aan het hoofd ervan, met de N-VA als ideologische stormram.

Wat vandaag verkocht wordt als 'noodzakelijke modernisering', is niets minder dan een doelbewuste aanval op ambtenaren en openbare diensten. De pensioenhervorming is geen technische ingreep, maar een kille politieke keuze. Langer werken, minder zekerheid en een afrekening met iedereen die een loopbaan in dienst van de samenleving heeft uitgebouwd. Dit is geen beleid, dit is afbraak met voorbedachte rade.

Buigen of breken

De besparingen van 2,1 miljard euro bij het federaal openbaar ambt zijn geen abstracte cijfers. Het zijn bewuste sneden in het vlees van de publieke sector, opgelegd door een regering die liever diensten uitholt dan ze versterkt. Achter elk miljoen schuilt minder personeel, meer werkdruk en een groeiende uitputting. Dit is hoe men openbare diensten kapot maakt: niet in een klap, maar langzaam, systematisch, tot er niets meer overeind blijft.

De N-VA en de MR, gesteund door de andere regeringspartijen Vooruit, Les Engagés en CD&V duwen een agenda door die al jaren duidelijk is: de staat verzwakken, het statuut ondergraven en de publieke sector herleiden tot een speelbal van marktlogica. De contractualisering is daarin een beslissende stap. Statutaire zekerheid wordt ingeruild voor onzekerheid en afhankelijkheid. Ambtenaren moeten buigen of breken, bescherming wordt ingeruild voor willekeur.

Alsof dat nog niet volstaat, wordt zelfs het recht op ziekte geïsoleerd (ook gelezen in de media, nog geen documenten en/of onderhandelingen hierover). De afschaffing van ziektedagen is een brutale maatregel die elke vorm van menselijkheid overboord gooit. Wie ziek wordt, wordt gestraft. Wie uitgeput geraakt, moet maar verder. Dit beleid behandelt mensen niet als werknemers, maar als verbruiksmateriaal. Trouwens, weet je wie wel nog 'ziektedagen' zou hebben, naaste een zeer riante uittrekingsvergoeding? Inderdaad, de parlementariërs...

Wanneer het verzet groeit, wanneer ambtenaren zich organiseren en hun stem laten horen, toont deze regering haar ware gelaat. De minimale dienstverlening wordt ingezet als wapen om het stakingsrecht uit te hollen en protest te neutraliseren. Wat 'minimaal' is, wordt maximaal misbruikt om elke vorm van collectieve actie te breken. De smerige toepassing in de gevangenis is daarvan het perfecte voorbeeld. Onder het mom van orde en veiligheid wordt elke tegenstem monddood gemaakt.

Afbraak is geen natuurwet

Dit is geen toeval. Het is een bewuste strategie van deze regering — en in het bijzonder van de N-VA en MR

— om openbare diensten te verzwakken, ambtenaren te disciplineren en solidariteit te breken. Alles wat sterk, stabiel en collectief is, moet verdwijnen. Wat overblijft, is een uitgeklede staat, afhankelijk en onderworpen. Ambtenaren zijn geen last. Ze zijn de fundamenten van onze samenleving. Maar voor deze regering zijn ze een obstakel dat moet worden weggewerkt.

Dit beleid zal niet stoppen uit zichzelf. Niet na deze hervorming, niet na de volgende besparing, niet na de volgende aanval. Ze zullen niet stoppen, tenzij wij ze kunnen tegenhouden. Want deze afbraak is geen natuurwet. Ze is het resultaat van keuzes. En wat afgebroken wordt, kan ook opnieuw opgebouwd worden. Met solidariteit, met verzet, en met de vastberadenheid om onze openbare diensten te verdedigen.

Tony Six